

Sygn. akt VII K 121/13

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Mirella Sprawka

Protokolant: sekr. sąd. Marta Kreczkowska - Żyrkowska

w obecności Asesora Prok. Rej. – Adama Wróbel

po rozpoznaniu w dniu 29.05.2014 r. sprawy:

R. K., syna Z. i I., z domu D., ur. (...) w O.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

- 1) wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 8.11.2000r., w sprawie **II K 465/00**, za czyn z art. 244 k.k., na karę łączną 6 miesięcy ograniczenia wolności;
- 2) wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 27.10.2005r., w sprawie **VII K 1424/05**, za czyn z art. 178a § 1 k.k., popełniony w dniu 30.04.2005r., na karę 2 lat pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, grzywnę 50 st. po 10 zł, zakaz prowadzenia pojazdów;
- 3) wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 27.06.2006r., w sprawie **VII K 128/06**, za czyn z art. 178a § 1 k.k., popełniony 28.10.2005r., na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, zakaz prowadzenia pojazdów;
- 4) wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 14.01.2011r., w sprawie **II K 1082/10**, za czyn z art. 178a § 4 k.k. i in., popełniony 17.07.2010r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat;
- 5) wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 9.06.2011r., w sprawie **VII K 330/11**, za czyn z art. 178a § 4 k.k. i in., popełniony 6.01.2011r., na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat;

orzeka:

I. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. łączy orzeczone wobec **R. K.** jednostkowe kary pozbawienia wolności, orzeczone prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 14.01.2011r., w sprawie **II K 1082/10** i z dnia 9.06.2011r., w sprawie **VII K 330/11** i wymierza karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 90 § 2 k.k. w zw. z art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego wyrokami wymienionymi w pkt I wyroku zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i orzeka wobec niego łączny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześciu) lat;

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach, a nie objęte niniejszym, pozostawia do odrębnego wykonania;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

V. na podstawie art. 29 ustawy z dnia 26 maja 1982r. prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. B. (1) kwotę 120,00 zł (+ podatek VAT) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego w postępowaniu sądowym;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt VII K 320/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. K. został skazany następującymi wyrokami, na opisane poniżej kary:

6) wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 8.11.2000r., w sprawie **II K 465/00**, za czyn z art. 244 k.k., na karę łączną 6 miesięcy ograniczenia wolności;

7) wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 27.10.2005r., w sprawie **VII K 1424/05**, za czyn z art. 178a § 1 k.k., popełniony w dniu 30.04.2005r., na karę 2 lat pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, grzywnę 50 st. po 10 zł, zakaz prowadzenia pojazdów;

8) wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 27.06.2006r., w sprawie **VII K 128/06**, za czyn z art. 178a § 1 k.k., popełniony 28.10.2005r., na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, zakaz prowadzenia pojazdów;

9) wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 14.01.2011r., w sprawie **II K 1082/10**, za czyn z art. 178a § 4 k.k. i in., popełniony 17.07.2010r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat;

10) wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 9.06.2011r., w sprawie **VII K 330/11**, za czyn z art. 178a § 4 k.k. i in., popełniony 6.01.2011r., na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat;

(**dowody:** odpisy orzeczeń k. 7-9, 12, karta karna k. 5-6, opinia i informacje o odbytych karach k. 15-18)

Skazany odbywa obecnie w Areszcie Śledczym w Olsztynie karę 2 lat pozbawienia wolności z wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie, sygn. akt II K 1082/10. Jego zachowanie w tej jednostce jest dobre, nie sprawia on kłopotów natury wychowawczej. Był on dziesięciokrotnie nagradzany regulaminowo, nie był karany dyscyplinarnie. W gronie współosadzonych funkcjonuje prawidłowo.

(**dowody:** opinia z AŚ k. 15)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. wydanie wyroku łącznego następuje, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej, określone przepisami prawa materialnego, a mianowicie w art. 85-90 kodeksu karnego.

Przepis art. 85 k.k. określa przesłanki tzw. realnego zbiegu przestępstw, którego zaistnienie prowadzi do wymierzenia kary łącznej za zbiegające się przestępstwa. Według § 1 tego artykułu, zbieg ten zachodzi wówczas, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, choćby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich. Uchwałą z dnia 25 lutego 2005 roku Sąd Najwyższy (I KZP 36/04) orzekł, iż „zawarty w art. 85 k.k. zwrot: „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego przestępstwa. Uchwale tej nadano moc zasady prawnej. Sąd Najwyższy, wobec jednoznacznego brzmienia art. 85 k.k., wykluczył tym samym możliwość łączenia kar z poszczególnych wyroków w

różnych konfiguracjach i konieczność wybierania z nich tej najkorzystniejszej dla skazanego. Pogląd ten podziela Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie.

W niniejszej sprawie analiza wyroków dotyczących skazanego R. K., przy uwzględnieniu wymienionych wyżej przesłanek, prowadzi do wniosku, że połączeniu podlegają kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 14.01.2011r., w sprawie **II K 1082/10** i z dnia 9.06.2011r., w sprawie **VII K 330/11**. Pierwszy z podlegających łączeniu wyroków, wydany w sprawie II K 1082/10, zapadł w dniu 14.01.2011r., natomiast przestępstwo za które wymierzono karę w sprawie VII K 330/11 miało miejsce jeszcze przed tą datą (6.01.2011r.). W obu sprawach wobec skazanego orzeczono kary pozbawienia wolności. Ponadto w wyrokach tych orzeczono zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, które zgodnie z treścią art. 90 § 2 k.k. także polegają połączeniu.

Jak wynika z art. 86 § 1 k.k., Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 15 lat pozbawienia wolności. Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie i doktrynie poglądem, kara łączna nie może pogarszać sytuacji skazanego, nie może jednak też stanowić zbyt znacznej premii – płynącej z faktu popełnienia większej liczby przestępstw (por. R. Góral – Kodeks Karny praktyczny komentarz, Wydawnictwo Zrzeszenia Prawników Polskich, W-wa 1998 r. na str. 138 oraz SN w wyroku z dn.2.12.1975 OSNKW Nr 2 poz. 33). Wymiar kary łącznej powinien uwzględniać potrzeby prewencji generalnej i indywidualnej. Przy jej wymiarze nie podlega ponownej ocenie kwestia zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości poszczególnych popełnionych przez sprawcę przestępstw. Jednakże wielość popełnionych przez sprawcę przestępstw wpływa na ocenę jego społecznej szkodliwości będąc istotnym czynnikiem prognostycznym co do jego osoby (K. B., Wymiar kary łącznej, PiP 1972, nr 1, s. 55 i nast.; M. S., K. łączna w polskim prawie karnym, s. 78 i nast.). Jednym z czynników kształtujących wymiar kary łącznej jest też bliskość podmiotowego i przedmiotowego związku między zbiegającymi się przestępstwami (wyrok SN z dnia 5 marca 1974 r., III KRN 7/74, OSNKW 1974, nr 6, poz. 112; wyrok SN z dnia 11 lutego 1976 r., I KR 292/75, OSNKW 1976, nr 10-11, poz. 128 oraz wyrok SN z dnia 6 kwietnia 1977 r., V KR 45/77, NP 1978, nr 5, s. 830 z glosą K. Buchały), a także zwartość czasowa zachodząca pomiędzy nimi (nie publ. wyrok SN z dnia 11 grudnia 1980r., II KR 388/80). Wymierzając karę łączną w wyroku łącznym, sąd bierze także pod uwagę okoliczności, które zaistniały po wydaniu poprzednich wyroków i które w szczególności wskazują na rezultaty stosowanych środków oddziaływania resocjalizacyjnego (por. wyroki SN: z dnia 27 czerwca 1973r., IV KR 122/73, OSNKW 1973, nr 12, poz. 159; z dnia 12 września 1985r., II KR 245/85, OSNKW 1986, nr 5-6, poz. 39 oraz z dnia 20 lutego 1995r., II KRN 2/95, PiP 1995, nr 12, s. 110 z krytyczną glosą L. Sługockiego i PS 1996, nr 7-8, s. 158 z krytyczną glosą Z. Kwiatkowskiego) – (por. Piotr Hofmański, Lech Paprzycki – komentarz do art. 86 k.k. Lex Polonica Maxima). Zarówno w doktrynie prawa karnego, jak i w orzecznictwie Sądu Najwyższego ukształtowało się stanowisko, że prymat w zakresie wymiaru kary łącznej winna mieć zasada asperacji – to jest wymierzanie kary łącznej powyżej najwyższej z kar wymierzonych, a poniżej sumy kar. Zastosowanie zasady kumulacji (orzeczenie kary łącznej w wysokości sumy kar), jak i zasady absorpcji (orzeczenie kary łącznej w wysokości najwyższej z kar), jest bowiem rozwiązaniem skrajnym i winno następować jedynie w wyjątkowych sytuacjach.

Na tle realiów niniejszej sprawy Sąd uznał, że celowym jest zastosowanie wobec skazanego tzw. zasady asperacji, co wyraża się w wymierzeniu kar łącznych w wysokości poniżej sumy, a powyżej najwyższej z kar jednostkowych podlegających łączeniu.

Jako okoliczności działające na niekorzyść skazanego Sąd przyjął jego wielokrotną karalność, co niewątpliwie świadczy o jego znacznej demoralizacji i braku poszanowania dla obowiązujących norm prawnych. Oba czyny zostały też dokonane w znacznym odstępie czasu (kilka miesięcy). Z kolei na korzyść skazanego należało uwzględnić ścisły związek przedmiotowy pomiędzy czynami (te same kwalifikacje, to samo dobro prawnie chronione) oraz pozytywną opinię z Aresztu Śledczego. Wobec powyższego sąd uznał, że kara łączna 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności i łączny środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w wymiarze 6 lat, będą adekwatne do ilości i wagi popełnionych przestępstw, jak i postawy skazanego po ich popełnieniu.

Na podstawie art. 576 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach, a nie objęte niniejszym, pozostawio do odrębnego wykonania.

Co do pozostałych skazań dotyczących R. K., wynikających z karty karnej na podstawie art. 572 k.p.k., umorzono postępowanie wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania wyroku łącznego. Zauważyć należy, że czyny ze wszystkich pozostałych spraw miały miejsce już po wydaniu wyroku w sprawie II K 465/00. Podobna sytuacji dotyczy kolejnych chronologicznie wyroków, gdzie czyny wynikające z późniejszych wyroków miały miejsce już po wydaniu wcześniejszego.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. B. zasądzono kwotę 120 zł tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu skazanego w niniejszej sprawie.

Skazany jest obecnie pozbawiony wolności, nie pracuje w zakładzie karnym, wobec czego uznano, iż nie jest on w stanie uiścić kosztów sądowych bez uszczerbku dla swojego utrzymania i zwolnił go od obowiązku ich ponoszenia w całości, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k.

SSR Mirella Sprawka